

— Кжде отивате, бе момчета? — запита машиниста.

— За София.

— Че какво ще правите въ София? Децата се посбутаха и не отговориха веднага. Въ това време единъ отъ по-възрастнитѣ се протегна, стана и се обади:

— Дочо, я дай кратуната да пия малко водица. . .

— Яшаръ, дай кратуната! . . — викна детето.

Машинистътъ повтори въпросътъ.

Момъкътъ пи вода, избърса съ дланъ устата си и отвърна:

— На работа отиваме. . . Ние сме дружина. Ей тия-на, всичкитѣ.

— Какво? Ще търсите работа въ София ли? — очуди се човѣкътъ и го изгледа съжалително.

— Ние имаме кондратъ. Предприемача ни вика.

— А-а! Кондратъ! То друго тогазъ!.. Е, какво ще работите тамъ? — продължаваше другия.

— Тухли — отвърна момъка, извади отъ джеба на жилетката си половинъ цигара и се наведе да я запали. — Азъ вече